

erdőt a közvagyon alkotó részének is kell tekinteni, az mégis kell, hogy *jövedelmi tárgy is maradjon, hogy az a birtokosnak jövedelmezzen.*

Ha a teendő intézkedések a magánerdőbirtok értékét emelni, a gazdálkodást jövedelmezőbbé fogják tenni, akkor szívesen hozza meg a birtokos is a közjó érdekében a tőle kívánt áldozatokat.

A midőn tehát egyfelől szigorubb erdőrendészeti intézkedéseket kívánunk alkalmazni a magánerdőgazdaság jobb karba helyezése érdekében, törekedjünk másfelől oda, *hogy ezek a gazdálkodás iavitását, fejlesztését és főleg jövedelmezőségét is eredményezzék.*

A magánszolgálatban álló erdőtisztek jogviszonyainak rendezése érdekében.

Irta: Gálffy István.

Valóban érthetetlen, hogy a mai gazdasági, szociális és társadalmi viszonyok mellett oly hasznos, szükséges és művelt társadalmi osztálynak ügye, mint a magánerdőtiszteké, annyira elhanyagolt legyen. Majdnem hihetetlen, hogy akkor, amikor gazdasági cseléd-törvény hozatik, amely nagy humanizmussal és körültekintéssel a cseléd jogait is megvédelmezi és annak megélhetését biztosítja, akkor, amidőn a néptanítóknak érdekében az új népoktatási törvényekben még az is meg van szabva, hogy lakásuknak hány szobából kell állania, hány köbméter levegővel kell birnia, midőn az ország lakosságának minden rétege, minden társadalmi osztálya és a legkülönbözőbb kereseti ágak népe, többé-kevésbé kivívta már jogait, addig a magánerdőtisztek jogviszonyainak rendezéséről mindeddig nem történt gondoskodás.

Testvéreik, a magyar gazdatisztek jogviszonyait némileg szabályozza már az 1900. évi XVII. törvénycikk. A magánerdőtisztek jogviszonyaira, kivéve a polgári törvénykönyv általános értékű határozmányait, semmiféle törvényes intézkedés sincs. Törvényhozásunk hézagának tartom, hogy amidőn az erdő-törvény oklevelés erdő-tiszt alkalmazásának kényszerét mondja ki bizonyos birtokkategóriákra, nem gondoskodott egyszersmind az alkalmazott erdő-tiszt jog-

viszonyainak szabályozásáról is. Így maholnap az erdőtörvény 21. szakaszának rendelkezése illuzóriussá válik, mert ahogy már is nem egy esetben megtörtént, sok uradalomnál a rendszeresített állások oly annyira híjával vannak azon kellékeknek, amelyek diplomás embernek megélhetését és jövőjét biztosítanák, hogy a magán-szolgálatra mindinkább kevesebben jelentkeznek és így a 17. § alá tartozó birtokok kezelése anélkül, hogy a birtokos felelősségre vonható lenne, nélkülözni fogja a szakképzett erdészeket. De a magánuradalmaknál nemcsak a javadalmozás elégtelensége és az előmenetel teljes hiánya teszi tőrhetetlenné a helyzetet, hanem kivéve egy-két nagyobb uradalmat, a nyugdíjigény és a szolgálat biztonságának teljes hiánya is. Nemrég történt az eset, amidőn egy előkelő nagybirtokos vezetőállásra erdőtisztet szerződ-tetett és akként állapotodott meg vele, hogy végleges alkalmazása és a jövőjére vonatkozó biztosítékok megadása, egy évi próbaidő letelte után fog megtörténni. Az egy év elteltével az erdőtiszt nyugtalankodni kezdett, mert véglegesítése késett. Bátorságot vett tehát magának, hogy sorsa felől alázatos kérdéssel forduljon a birtokoshoz és abban egyes óhajokat is nyilvánítson, javadalma-zását illetőleg. Levelére csakhamar megjött a czimeres válasz, amelyben az állt, hogy azonnal csomagoljon és nyolcz nap alatt hagyja el állását. S ha ilyen esetekkel szemben a nyugodt és eléggé biztosított állások nagy számára is lehet utalni, mégis szükséges, hogy a magánerdőtiszt kar jelen bizonytalan helyzetéből kiemel-tessék; kötelessége ez az egész magyar társadalomnak. De ki tegye az első lépést? Az okleveles és nem okleveles gazdatisztek egye-sületekbe tömörültek, hogy helyzetük javítását és jövőjük bizto-sítását kieszközöljék. Munkájuknak már is meg van az eredménye, mert a legilletékesebb ajkacról kapták a nyilatkozatokat, hogy nyugdíjügyük rendezésére meg van a kormányban a készség. A magánerdőtisztek ezzel az eszközzel sem élhetnek, mert cseké-lyebb számuk, elszigeteltségük és függő helyzetük nem engedi meg, hogy a szervezkedés előnyeit kihasználhassák. Egyedül az Országos Erdészeti Egyesület van tehát hivatva arra, hogy a magánerdőtisztek ügyének rendezését kezébe vegye és a jog és méltányosságoknak megfelelőleg keresztül is vigye.

Hivatva van pedig erre a föladata, nemcsak azért, mert a

magánerdőtisztek is majdnem kivétel nélkül tagjai, hanem ugyis mint a magyar erdészet általános érdekeinek őre és letéteményese, hisz a magánerdőtisztek ügye nemcsak ezen testület magánügye, hanem dülőre jutása az egész magyar erdészet egyetemleges érdeke és kötelessége. Nem kétlem, hogy egyesületünk vezetősége már meghallotta a vészkiáltást, segítségére fog sietni a magánerdőtiszti karnak, szakunk ezen elhagyottainak. *)

Képek Szlavonia tölgyeseiből.

A fogytán lévő és ma-holnap csak hirükről ismert szlavoniai tölgyesekből közlünk néhány képet, melyekből az is fogalmat alkothat a tölgytenyészet ezen netovábbjáról, akinek még nem volt alkalma ott járni a Száva mentén elterülő lapályon. A füzet élén lévő műmelléklet a vinkovczei kir. főerdőhivatal Szocsna nevű erdőrészének 1905. évi vágását tünteti fel, az u. n. fehérfa, tehát a gyéren álló tölgyek között előforduló kőris, szil, gyertyán stb. előzetes kihasználása után. A ritkán álló óriási tölgyek az erdőnek ebben az állapotában annál jobban érvényre jutnak.

Az előtérben látható gyönyörű törzs mindenesetre fájának egyik kiváló képviselője volt, amilyen ma már a szlavóniai tölgyesekben is kevés fordul elő. Sajnos, hogy csak a törzs ágtiszta részére vonatkozó adatok állanak rendelkezésünkre s így az egész fa köbtartalmára és értékére csak következtetést vonhatunk, de azt pontosan nem ismerjük. Ámde az ágtiszta törzsrész, amelyből 3 rönk készült, egymagában is óriási fatömeget és értéket képviselt.

*) Az Országos Erdészeti Egyesület a magánszolgálatban álló erdőtisztek kötelező nyugdíjbiztosítása érdekében, amint az a múlt évi közgyűlésen előterjesztett titkári jelentésből és az Erdészeti Lapok több közleményéből ismeretes, felterjesztéssel fordult a földművelésügyi miniszterhez, a kérdés törvényhozás útján való rendezése tehát most már a kormány kezdőlépéseire vár.

A jogviszonyokra nézve, az 1900. évi gazdatiszti törvény különösképen az erdőtisztekre nem terjedvén ki, új kezdeményezés szükséges, amelyet a kérdés alapos megfontolásának és megvitatásának kell megelőznie. Szerk.